

VOLITVE '90 VOLITVE '90 VOLITVE '90 VOLITVE '90

ZKS — SDP

Janez Kocijančič

Biti dober gospodarstvenik in dober politik obnem ni prav lahko. Janezu Kocijančiču, direktorju Adrie Airwaysa in obenem nosilcu liste ZKS — Stranke demokratične prenov za družbenopolitični zbor republiške skupščine in obnem nosilcu liste ZKS — Stranke demokratične prenov za družbenopolitični zbor republiške skupščine za tretjo volilno enoto to uspeva, ne da bi se moral prav posebno truditi, da bi oba ta dela svojega življenja »pejljal« vzporedno. Ko se človek pogovarja z njim, čuti, da sta se oba dela že kar zrlila in da politik v njem razmišlja kot gospodarstvenik in obratno.

Janez Kocijančič se je ob sedanjem ločevanju ljudi po različnih strankah odločil, da ne bo čez noč postal demokrat ali član stranke zelenih, recimo, ampak bo ostal, kar je bil vsa leta do zdaj — komunist, član ZKS — Stranke demokratične prenov, v kateri aktivno, tudi kot funkcionar na republiški in zvezni ravni, dela že ves čas, pravzaprav od mladih let naprej.

Sestop partije z oblasti in njen vstop v enakopravno tekmo med različnimi strankami je posledica spoznanja, ki je zelo dobro vidno tudi v programu stranke: monopol zveze komunistov nad oblastjo je bil glavna zavora za demokratično preobrazbo naše družbe.

Zavzema se za mirni prehod v pluralno družbo in pravi, da za to družbo ne bi bilo dobro, če bi zmagala politična desnica.

Včasih preostre zahteve po samostojnosti in odcepitvi Slovenije za republiko niso dobre, pravi Janez Kocijančič, vendar pa je v tej jugoslovanski državi treba doseči dogovor o resnični enakopravnosti republik na podlagi konfederalizma. V taki enakopravni državi bi živel, ne bi pa živel v demokratičnem centralizmu. V tem primeru zanj Jugoslavije ni.

Ker je v takem nevezanem pogovoru, ko mora novinar pravzaprav »na hitro« spoznati človeka, težko iti lepo po vrsti, kot radi rečemo, sva se pogovarjala mešano o politiki in gospodarstvu, ki pa sta tako ali tako povezana. Vsaj tako je dejal Janez Kocijančič na koncu pogovora, ko sva se dotaknila odnosa ljudi

do sedanjega dogajanja, bolje, predvolilnega boja, ko se dogaja, da predstavniki posameznih strank govorijo tako rekoč prazni dvorani. Janez Kocijančič je dejal, da je sedanja civilizacijska naloga, da tudi pri nas, kot je v zahodnem svetu že navada, politika postane javna zadeva. Ljudje morajo začutiti, da gre pravzaprav za njihovo kožo. Začutiti morajo, da lahko sedaj odločajo o sedanjosti in prihodnosti — o sebi in svojem življenju v sedanjosti in prihodnosti. Politiko mora človek, običajen človek, ne samo politik, občutiti kot svojo. Takrat bo namen dosežen.

Kot izkušen gospodarstvenik, ki zdaj že osem let vodi Adrio Airways, ima na sedanja dogajanja v gospodarstvu Janez Kocijančič svoje poglede — in zanj svoje rešitve. Z vsem srcem in prepričanjem se zavzema za podjetništvo, kjer vidi vir napredka. Prav je, da človek tudi obogati, če je to bogastvo rezultat njegovega dela. Zavzema se za pluralizem lastnine in njeno enakopravnost v naši družbi, vendar pa bi morali paziti, da v sedanjem času, ko ima včasih človek občutek, da razprodajamo državo, državni kapital ne bi smel nenadzorovano preiti v zasebne žepce.

Čeprav je v zadnjem času postala beseda samoupravljanje neprijubljena in dežurni krivec za slabo gospodarsko situacijo, se mu po mnenju Janeza Kocijančiča ne bi smeli prehitro odpovedati. Pravzaprav je treba le natančno vedeti, do kod sega samoupravljanje in od kod naprej je vodenje. Funkcije vodenja in upravljanja zdaj niso bile dobro razdeljene. Prav je, da delavec samoupravlja in da ni le orodje v rokah vodstva. Ne bi bilo prav, če bi nenadoma dobil le kapi-

tal glavno besedo, da bi nenadoma postali kruta kapitalistična država, v kateri človek nič ne pomeni. Težiti bi morali temu, da bi vzpostavili sistem, ki ga že poznajo tudi v kapitalističnih državah. Postati bi morali nekakšna kapitalistična (v dobrem pomenu besede) država socialne blaginje.

Še posebej pa je za nas pomembno, da bi postali vpeti v svet. Res je, da je bila Jugoslavija ves čas po eni strani zelo odprta država, vendar pa, kot je dejal Janez Kocijančič, v prvi vrsti za turiste in švercerje, ne pa za gospodarstvo. Slovenija pa ima le dve možnosti: ali ostane provinca, ali pa zakoraka v svet.

Da pa bi to dosegli, bomo morali krepko poprijeti za delo. In še enkrat je Janez Kocijančič ponovil, da moramo najprej odstraniti ovire za pot v svet — potem pa je treba le delati in ustvarjati.

Pogovarjala sva se tudi o znanju, ki ga zdaj naše gospodarstvo tako išče in brez katerega, kljub pridnim rokam, ni napredka. Ob tem pa ni mogoče spregledati dejstva, da znanje pravzaprav imamo, vendar ga nismo znali izkoristiti. Kako bi bilo sicer mogoče, da so naši strokovnjaki v svetu tako cenjeni. Pri nas jih nismo znali niti ceniti, niti plačati. V tujini so jih znali plačati — in obenem iz njih kot iz limone izteli njihove sposobnosti in njihovo znanje. Ceno za take ljudi bomo morali najti tudi pri nas, če hočemo doseči cilj, to pa je razvoj. V razvitih državah je znanje del trga delovne sile. In tudi pri nas bi moralo biti tako. Ceno bi morala imeti tudi znanost, inovativnost, pripravljenost človeka za ustvarjanje. S pravo ceno bomo dobili tudi dobre vodilne kadre.

Pri vsem snovanju za prihodnost, za pot iz krize pa nas mora voditi tudi zavest, da smo majhna dežela, da nikoli ne bomo zgradili vodilne industrije na nekem področju. Vsa ta industrija v svetu pravzaprav že je in mi lahko v njenem okviru najdemo prostor zase, pravi Janez Kocijančič. Plastično lahko to ponazorimo s primerom, da se ne bomo lotili izdelave celega potniškega letala, v tovarnah, kjer pa ta letala že izdelujejo, z znanjem in inovativnostjo ter prodornostjo pa lahko najdemo tiste delčke letala, ki bi jih izdelovali pri nas — in smo pri tem uspešni. Zavedati se moramo tudi, pravi Janez Kocijančič, da v naši majhni deželi nimamo niti osnovnih surovin niti veliko energije in za zdaj tudi premajhno tehnološko znanje. Zato moramo pač po poti, po kateri so že uspešno krenili drugi majhni narodi.

Seveda pa imamo tudi nekaj prednosti. To je naša lega, evropska tradicija,

pridnost ljudi, inovativnost. ... Vse to moramo znati izkoristiti, obenem pa pri vseh stvareh, ki jih delamo, uveljaviti kriterije mednarodnega standarda, meni Janez Kocijančič. In pustiti moramo mladim ljudem, da se bodo lahko uveljavili. Opustiti moramo rutinerstvo, ki je marsikje velika zavora, in ustvariti družbo nenehnih sprememb.

Tako smo našli le nekaj mnenj o nekaterih stvareh, o katerih razmišlja Janez Kocijančič, diplomirani pravnik s pravosodnim izpitom, ki pa se ni odločil za sodne dvorane ali kakšno podobno običajno s tem poklicem povezano delo. Svoje življenje je razpel med gospodarstvo in politiko in skušal vse te stvari s pomočjo sodelavcev tudi uveljavljati. Janez Kocijančič je nosilec liste kandidatov za družbenopolitični zbor republiške skupščine tretje volilne enote ZKS — Stranke demokratične prenov.

OPOMBA: Vse občane obveščamo, da bo Janez Kocijančič s sodelavci v naslednjih dneh dvakrat obiskal našo občino in sicer v petek, 30. marca 1990, ob 19. uri bo potekala predstavitev programa ZKS — Stranke demokratične prenov v avli Osnovne šole »Tone Tomšič« v Videm-Dobrepolje, v četrtek, 5. aprila 1990, ob 19. uri pa bo Janez Kocijančič obiskal še Ivančno gorico, kjer bo v Titovem domu organiziran razgovor o aktualnih vprašanih razvoja Slovenije in Jugoslavije in seveda tudi naše občine. Obakrat se nam bodo priključili še kandidati ZKS — Stranke demokratične prenov za družbenopolitični zbor Skupščine občine Grosuplje. Vljudno vabljeni!

ZSMS

liberalna stranka GROSUPLJE

ZSMS zadnjih 10 let ni več mladinska organizacija, če jo že ocenjujemo na osnovi njenih aktivnosti in programa, v sredini 80-ih let pa je dejansko postala tudi neodvisna od Zveze komunistov. Tudi socializma že dolgo ne obožuje več. Portoroški kongres lansko jesen je prilagodil vsem tem spremembam tudi status ZSMS-ja.

S pridevnikom »liberalna«, ki ji ga marsikdo očita, organizacija z imenom poudarja svoje izhodišče: svobodo in pravice posameznika, spoštovanje različnosti, ki predpostavljajo tudi možnosti za svobodo izbire. Ta izhodišča pa resno zagovarja in uveljavlja vsaj od krškega kongresa leta 1986, ko je odprla prostor novim družbenim gibanjem in civilno družbene pobude začela uveljavljati v skupščini.

Kdo smo — kaj hočemo?

V petek, 9. marca, smo člani ZSMS-liberalne stranke iz Grosuplje na konvenciji predstavili svoj volilni program in listo kandidatov za Družbenopolitični zbor SO Grosuplje.

Naj na kratko predstavim nekaj osnovnih značilnosti liste.

Lista je popolna — ima torej 25 kandidatov. Uspelo nam je zbrati precej pisano družščino po izobrazbi, zaposlitvi, bivališču, vse pa nas drži osnovni moto našega programa — SVOBODA POSAMEZNIKA in zapisani cilji, za uresničitev katerih se bomo trudili v našem nadaljnjem delovanju. Štirje kandidati imajo diplomu visoke šole, štirje so absolventi visokih šol, trije z višjo izobrazbo ... Povprečna starost znaša 27 let, najstarejši šteje 59, najmlajša pa 20

pomladi. Po zaposlitvah sta dva učitelja v osnovni šoli, dva v srednji, trije vodilni delavci na svojih delovnih mestih, eden je kmet, imamo tudi podjetnika in zasebnega obrtnika ... Od 25 je sedem žensk, pa tudi teritorialna zastopnost je zelo dobra, saj imamo kandidate iz skoraj vseh večjih KS v občini.

Nekaj več je potrebno zapisati vsaj o prvih dveh kandidatih z naše liste. Nosilec liste je GABRIJEL BERGINC, dipl. elektroinženir iz Doba. Že v tem mandatu je delegat v isti zbor občinske skupščine in Zbor občin Skupščine republike Slovenije. Pri letošnjih volitvah kandidira tudi za delegata (poslanca) občine Grosuplje v isti zbor republiške skupščine. Brez nepotrebne samohvale lahko zapišem, da smo bili edino mi do-

sledni pri izbiri kandidata za Zbor občin. Za to mesto smo seveda kandidirali človeka, ki je hkrati na listi za občinsko skupščino, saj bo bodoči poslanec lahko uresničeval svoje delegatske obveznosti le tako, da je hkrati prisoten tudi pri delu najvišjega občinskega organa.

Teško si predstavljamo, kako bo kdorkoli od drugih treh kandidatov, če bo izvoljen v Zbor občin, to funkcijo opravljal brez neposredne povezave z občinsko skupščino. Tov. Berginc bo v novi skupščini tudi naš kandidat za PREDSEDNIKA SKUPŠČINE OBČINE GROSUPLJE. Kot predsednik bo tudi najlažje in najbolje lahko opravljal svojo funkcijo v republiški skupščini. Iz osebnih kvalitiet pa naj poudarim le to, da se je že v dosedanjem delu izkazal kot človek, ki zna in hoče poslušati

vsakega posameznika. Kot bodočemu županu mu bodo vsekakor prav prišle tudi izkušnje iz njegovega večletnega bivanja v ZRN, kjer se je v prostem času še posebno posvečal tamkajšnjemu, sicer veliko bolj izkušenemu in razvitemu, političnemu in parlamentarnemu življenju. Ta bogata spoznanja mu bodo prav gotovo pomagala pri vodenju skupščine tako, da bo nova pluralna skupščina, po odkritem boju mnenj, prišla do najboljših rešitev.

Več o njegovih pogledih na današnjo stvarnost si lahko preberete v nadaljevanju.

Poseben problem, na katerega ni opozoril še nihče v naši občini, je spolna zastopnost v bodoči skupščini. Po do sedaj znanih podatkih o kandidatih, je

kandidatka za bodočo skupščino izredno malo. Kje so vse tiste obljube strank o enakopravnosti tudi ne glede na spol?

Nobena stranka, razen Zelenih in ZSMS-ja, nima na prvih petih mestih liste za DPZ prav nobene ženske, pri drugih dveh zborih pa stanje tudi ni veliko boljše. Ali to res pomeni, da so stranke postale še posebej diskriminatorke do tega spola? Na drugem mestu naše liste je METKA MENCIN, diplomirana psihologinja iz Grosuplje. Že v dosedanjem delu občinske in republiške skupščine, kjer je delegatka, je pokazala živo zanimanje za težave »malega občana«. Metka je hkrati tudi NOSILKA LISTE ZSMS ZA DPZ REPUBLIKE SLOVENIJE v 3. volilni enoti, kamor spada tudi občina Grosuplje. Že to, da jo postavljamo na

prvo mesto te liste ob bok kandidatom z list drugih strank, ki nikakor niso slabe, pove, da ji zaupamo in verjamemo v njen uspeh ter zelo cenimo njeno doseženo delo. Za občane naše občine je še posebno zanimivo in po našem mnenju nujno, da imamo svojega predstavnika (co) tudi v DPZ-ju republiške skupščine. Ob obstoječem sistemu volitev ima realno možnost za izvolitev v ta zbor le prvi z liste. S podporo listi ZSMS-ja imamo občani možnost, da dobimo svojo predstavnicu tudi v Družbenopolitični zbor rep. skupščine.

Nekaj več o svojih pogledih na današnjo stvarnost in probleme, katerim bosta posvečala največ pozornosti, sta napisala kandidata sama.

Zlatko Mehič

Metka Mencin

Če bi že v tem mandatu ne bila ena od delegatov občine Grosuplje v Zbor občin republiške skupščine, se ne bi odločila, da kandidiram na letošnjih volitvah. Še manj, če bi skupščinski sistem ostal nespremenjen. V teh letih sem namreč čisto neposredno občutila blokado nepluralne skupščine.

Upam, da bo nova skupščina kljub pomanjkljivostim sedanjega volilnega sistema končno to, kar naj bi bila. Najvišji organ oblasti, mesto, kjer se odloča o javnih zadevah, kjer se pogaja. Strinjamo se z enim od ZSMS-jevskih gesel, da ni neskončnih problemov niti končnih rešitev. Prav zaradi tega zadnjega upam, da bo nova skupščina čimbolj pisana.

Končnih rešitev res ni, so pa izhodišča, od katerih ne mislim(o) odstopiti:

človekove pravice in svobode. Politični program ZSMS izhaja iz pravic in svobode posameznika: svoboda izbire v zasebnem življenju, v politiki, v gospodarstvu, kjer pa je nujna meja varovanja narave. »Za nas ni večine in zato niti manjšin.« Svoboda izbire pa predpostavlja tudi MOŽNOST izbire, zato bom sodelovala in podpirala (tudi) rešitve in odločitve, ki bodo popravljale neenake izhodiščne možnosti posameznic in posameznikov (invalidi, bolni, stari, ekonomsko deprivilegirani ...).

Zagovarjam celovit sistem socialne blaginje, ki zajema področje dela in zaposlovanja, socialnega in zdravstvenega varstva, izobraževanja, vzgoje, davčne, stanovanjske politike, urejanje prostora, varstva okolja. Zagovarjam ekonomsko, socialno politiko, ki sta usmer-

jeni h kvaliteti življenja posameznikov in posameznice, ne pa samo k zagotavljanju eksistenčnega minimuma.

Podpiram tudi tako regionalno politiko, ki bo omogočila uravnotežen razvoj Slovenije (in občine) ter omogočila revitalizacijo z ustreznimi davčnimi politikami, razvojem infrastrukture, preprečila ekološko degradacijo ... Seveda ob ustrezni participaciji prebivalstva.

Nasprotujem pa tisti politiki, ki v imenu kakršnekoli ideologije kolektiv postavlja nad posameznika. Ena teh ideologij, ki posameznika potiska ob rob, je tudi ideologija nacionalne ožreženosti. Ta v fazi, ki smo ji že v tem trenutku zelo blizu, lahko pripelje do ukrepov, ki bi Slovenijo še bolj militari-

zirali (mislim na skrajne zahteve po nacionalni zadostnosti, ki se kažejo v predlogih za samozadostno slovensko vojaško industrijo). Ista ideologija pa je na delu tudi v predlogu prebivalstvene politike.

Ta ženskam vsiljuje eno samo vlogo — vlogo matere in gospodinjice, ne da bi jim omogočila izbiro (naj ob tem povem, da bo ZSMS zahtevala že ob obravnavi predloga zakona o delovnih razmerjih konec marca v republiški skupščini znižanje zgornje meje tedenske delovne obveznosti in take tešitve, ki bodo ženskam in moškim omogočale, da se v enaki meri posvečajo skrbi za otroke).

Da ideologija nacionalne ožreženosti pripadnike drugih (predvsem jugoslovanskih) narodov obravnava kot drugorazredne prebivalce, ni treba posebej poudarjati.

Zdi se mi zelo pomembno posebej omenjati ideologijo nacionalne ožreženosti, ker prav ta obvladuje lep kos političnega polja in ker bi prehod strah ali prevelika evforija lahko privedla do usodno napačnih potez.

O tržnem gospodarstvu tu ne govorim — ta je nujnost, in program ZSMS je na tem področju eden najbolj dodelanih in utemeljenih. Poudarjam pa tisto, o čemer se v teh predvolilnih bojih bolj malo govori — o nujnih korektivih tržnemu gospodarstvu.

Prav zato tudi toliko govorim o posamezniku — ta mora živeti tukaj in zdaj in tisti, ki bode, boste ali bomo izvoljeni, v nobenem trenutku na to ne bi smeli pozabiti.